

Скакалец ли е, или щурец?

Кой ли не е чувал песента на шурците в топла лятна вечер! Тази свирня, подобна на чуруликане, е много нежна, но настойчива и неспирна. А как иначе – повечето видове шурци са активни само нощем и няма да ги чуете през деня. Но какво е това неспирно бърмчене по обед в най-големия пек? По това време на деня се обаждат скакалците. Те имат нужда от слънчевата светлина, за да повишат телесната си температура.

И вие ли сте любопитни да узнаете кои са приликите и разликите между скакалците и шурците?

И скакалците, и шурците са насекоми от разред Правокрили. Разредът е голяма група от подобни видове, който включва различни семейства и родове.

Насекомите от разред Правокрили имат много общо – от трите чифта крачета на коремчето задните са уголемени и способни да скачат. Крилето им са два чифта – леко втвърдени предни и прозрачни, ветрилообразни задни. Женските се различават лесно по дългото яйцепологало в края на коремчето. Любопитно е, че освен лесно забележимите две очи скакалците и шурците имат още три прости очи – по едно в основата на всяка антенка и едно между тях. Двата вида насекоми

Марокански скакалец

Полски щурец

си приличат и в жизнения цикъл, в който новоизлюпеното от яйце насекомо, наречено нимфа или ларва, изглежда като миниатюрна версия на възрастното, но без крила. За да расте, нимфата трябва на няколко пъти да премахва външната си твърда обвивка, наречена екзоскелет. Този процес се нарича линее и се случва 5 – 6 пъти при скакалеца и между 8 и 10 пъти при щуреца. Новият екзоскелет е мек, но след няколко часа се втвърдява. Крилата на нимфата започват да растат след около месец.

А ето и кои са основните особености при шурците и скакалците:

Възпроизвеждане на звуци. Мъжките скакалци и шурци издават особените звуци, за да привличат и общуват с женските индивиди. Скакалците издават звук чрез движение на заден крак срещу предно крило, докато при шурците звукът се произвежда чрез движение на едното предно крило срещу другото. Двата звука са много различни един от друг.

Местоположение на ушите. Интересен факт е, че при нито една група скакалци или шурци ушите не са разположени близо до главата, както е при гръбначните животни. При скакалците слуховите органи са в горната част на корема, докато при шурците се намират на коленете на предните крака.

Диетата на скакалците е изцяло растителна, докато шурците се хранят както с растения, така и с други насекоми.

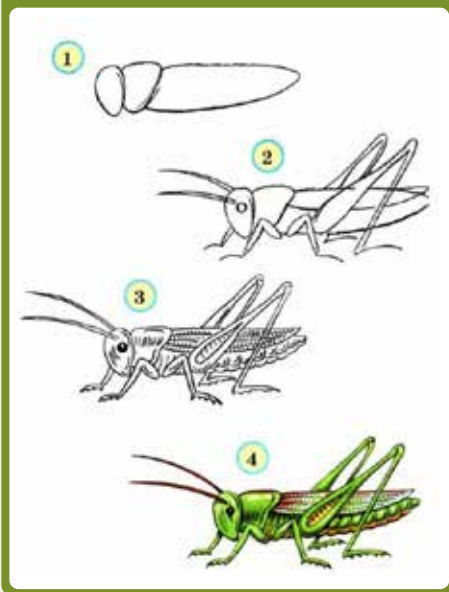
Двата вида имат някои специфични черти:

На цвят **скакалецът** е кафяв, сив или зелен – така той отлично

се слива с околната среда. Някои видове имат и ярки краски, за да привличат женските. Само мъжките скакалци издават звуци. На дължина са от 5 до 13 сантиметра. Силата на скока на скакалеца се крие в големите му задни крака. Те реално функционират като катапулти. При подготовката за скок скакалецът свива бавно мускулите си. Специален сегмент в коляното действа като пружина, съхранявайки цялата енергия. Тогава скакалецът отпуска мускулите на краката, позволявайки на пружината да освободи енергията си и така той катапултира тялото си във въздуха. Скакалците могат да изминат разстояние 15 – 20 пъти дължината на тялото си с един скок. В България са по-разпространени италианският, мароканският, зеленият и горският скакалец.

Щурецът обикновено е кафяв или черен, без никакви цветни петна. На дължина е 2.5 см – доста по-малък от скакалеца. Притежава подобни на антени придатъци, които стърчат от задната част на тялото му. Околната температура въздейства на силата, с която мъжките шурци свирят. Колкото по-високи са градусите навън, толкова по-шумна е тяхната песен. Хранят се предимно с листни въшки и мравки. Някои от звуците, издавани от мъжките шурци, имат за цел да привлекат женските, а други – да предупредят останалите мъжки за присъствието им. В България се срещат два вида – щурец пустинник и полски щурец.

Научете колко е лесно сами да нарисувате скакалец, като следвате стъпките в илюстрацията!

Женя СТОИЛОВА